

بجنوردی، محمدجعفر بن محمدافضل، قرن ۱۲ق. PIR
۶۶۴
انشاء عجیب/ محمدجعفر ولد محمد افضل
بجنوردی؛ تصحیح قدرت احمد. — لکهنو: مطبعه حسنی
میرحسن رنوی، ۱۲۶۱ق. = ۱۲۲۳.
۱۲۲۴

چاپ سنگی.
مندرجات: مراسلات -- رقعات -- مکاتبات.

۱. نثر فارسی - قرن ۱۲ق. ۲. نامه‌های فارسی -
قرن ۱۲ق. الف. عنوان.

PIR۶۶۳۴/الف
۱۲۲۴

۱۹۹۰۶

۱
افوض امری الى الله ان الله بصیر بالعباد

مدد الحمد والاحسان که درین آوان سعادت اقربان صحیح و برتری

دو باره بصحت و حواشی تازه در نسخه دیگری در بیت اطلال کتب

بمطبعه حسنیه میرزا حسن رضوی طبع شد

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

نمای بی نهایت و ستایشهای لایزال تمام خالق را رواست که رایت الای قش
از فرش زمین تا عرش برین چنانچه باید افراشت و ثنای وافر و حمد و ثناء فرماید
شماست که آیت زیبای خلقت از تحت اثری تافوق شماست که شاید شما
فلک لافلاک از حد قدرت او نظره است و شما عظم از آسمان حکمت او و درون
قصه که بای جلالتش رفیع تر از آنست که کند و نام بداند و سید فضائی
کمالش و وسیع تر از آنست که طائر عقول در بوی آن تواند پرید و صفات عظمی
و شکست ناپذیر است و عظمت صفاتش از نقصت نهایت منته و سیر
ابیات جهان با و شایسته ای تراست + ازل تا ابد با و شایسته ای تراست +
نوی اول و آخر جمله چیز + نه آغاز داری نه انجام نیز + نه تو خیر عقل و نه شما
بکار تو کم کرده راه + و در دنا محدود و مصلو غیر معد و شمار روضه منوره سرور
کونین و کعبه دارین صاحب قلوب و حسین که در تپید شریعت غرا و یقین از وقایع

بسم الله الرحمن الرحيم

نام می گذاشت و در این وادعیه و افیه جنباب و مضامین سلطان عرب
برگزیده و آفریدگار عالم که در این محفل شمع از اصل تافیر رای جهان را
جز به ترتیب پسندیده نگذاشت و اینست که تا فخر را بکنه از و + ملک و پیش را
خزینه از و + از همه خلق پیش دانسته + فقر را فخر خویش دانسته + صلی الله علیه
و آله و اصحابه سلم اما بعد ازین برای انور و خاطر ضیا گستر و انایان سرور
و عالی رایان بنبر بر و منجی و مخلص نمائند که بنده حق و ذره فقر و محض و دست
محمد فاضل که بتالیف این صحیفه رنگین و تصنیف این سالد لطافت اکبرین پرور
از ساکنان قصه بخوبیست و قصه ند که محالست از اعمال سیر کار لکن متعلق
بند خطه است و لیدر و مکانیست بی نظیر ظاهرش چون باطن عارفان آگاه
صاف و مصفا و باطنش لبان ظاهیر و دو لقمه دان و الاجاه آراسته و خوشنما
صیقل چون بیاض پیراهن سبی قدان راحت فر + و مرغوب و شامش نامی شود
و دیده ماه خندان و لکشا و خوب قامت محبوبان و لکش محسوس و طوبی و عارض متوقفا
مهرشش حضرت بدیدضا و زمین و دیران عالی رایش بر عطار و سبقت و دود
شما جان ثابت بایش از بهرام گوی بر دلی ر بوده دل در دلباش از غایت
استقامت چون حال آریاب قبال غنی خاطر اغنیایش از نهایت ملائمت
ضد اصحاب فقر فارغ از منی اگر چه در آبادی شهرت حرد و کوکب افق است
اما بقضای اقل جبال از صراط و الله لا عظم محمد الله
قدک او ملاک بحضرت صریح قدرش افروست و منزهش از احاطه
بیر و ن دلیل در شش آنست که بسیاری از و احسان حق و مقبولان داو

بسم الله الرحمن الرحيم

مطلوب است و استماع رفت که در محلی که آن ملازم باشد ای سرنگ با بختان است و صد
 رو پیوست آن شخص شده تحقیق نمود اگر کسی است یا نه بکار نذر و مردم فرستاده
 زیاده بر چه نویسد فصول است مکانیک است که در دست و دست ممتاز یار و نوا
 مشتمل نمازم ترخم و ساز سازنده بزم قصه و قدر که بنمونه کاف و نون چمن
 زمزمه گویند بر او و مجلس طمان خنجر آیین بخوری و بخت قانون نکته بر و
 سر و دقت سخنان جنریر و از میان محمد نواز را بخت بیغایت آراسته ارا و بعد
 بیکر آن شوق بی پایان که اگر این آساها با دای آن نغمه شود هنوز صد ازان
 ازان را بخت و ن اده باشد بر و کشای هر چه قصه میگرد که برای ترخم برای ترخم
 طاهر و بود که دوستدار همیشه با و از ناز و مسرور و عشاق و میاشند و از آن
 بنگاه که بهیرون گلستان مطربان ساکن قصه بسری و بخت قسمت از هواخواه
 یک رنگ جدا شده آهنگ خراسان و عراق نمودند عیشی و طرب و دست بهم نداده و
 نفر که از جدا شدن اینها بر بطش طاقا و چه گوید و چه نویسد از نظوری ساز
 آهناهای انسانی بر دوازده و از بخوری نوازی شان خنجر غم بسینه بخور و در حال
 با رنگین نهایت خرد آگین بودند که دارای همان در علم موسیقی مثال اینها
 بر روی زمین نیافسده چون از مشتیان این سر زمین پنج کس موافق
 مرضی پیدا نمی شود شنیده شد که بلال نامی مرزا نواز که ستار و سر و دمهات
 تمام دارد و بر و هم زمره را بر قصص معاصی در می رود و در ساز رنگ میاشند و در سابق
 پیش آن سر مدیحه جو نام توری رام قاصد اباسینی راه خنجر و یک ماه اساور طلب
 او فرستاده شده بود و از نا ایشی راه برگشته آمد و الحال که خاطره طرب و شوق قاصد

که قانون قاصد
 نام ساز رنگ
 حکمت از نوا
 با نفع سالان
 آواز و نام
 عده بود و معصوم
 قاصد ای بر و
 عده نام یک
 که و آواز
 بلند
 باقی است
 نام ساز
 و نواز
 و از نواز
 بود

سرسد مال که آن بار یک من معا و چه رسوله رسانیده او را روانه انصوب نمایند و
 یک طبع خوش اسلوب که بخت و خیزه اطلاع و از نوا و چه بخون چه نویسد مکان
 به نغمه در خدمت سیادت و نغمه سیاه نقوش نجابت و سنگاه زنده و نغمه سیاه
 معنی شکناس میر محمد عباس از طرف محمد قاسم مشتمل نمازم طبرستان و کشت
 جان من بی رخ تو فاخت و وار ۴ ساها شده که بخت که کو ۴ نسیای
 آن حبس صل شاخسار دانش پر و بی عند لب بوستان و الا شکوهی شانه
 وین و دول پسندیده حضرت عزوجل نه بر نغمه است که خانه خانه و بخت ای
 بال و پر کشاید با طوطی زبان در بیان آن زبان آور نماید بیت ترشح شوق
 در بر روح الامین فند ۴ اگر غم نامه جو تو بر بندم بهال و ۴ کوطالمی که بر بهر اسعادت
 که چون عنقا نامید بیت کبوتر و از بر بام شاه پر و از کند کجی که بساعتان شرف
 که مانند سیمغ از چشم نهانست چون غ دست کموز در دست بدیت همان و سعاد
 ما افتد ۴ اگر ننگه در می و مقام ما افتد ۴ از اینجا که این دست عظمی بر و ز ترغبت
 شوق آن بقلم و زبان معیت ناگزیر حصول آن الفضل خداوند و دریافت آن فضل
 خردمندی حواله نمود و مطلب میر و از که در سال گذشته شیخ حسین نامی چند دست
 کوهستان مورنگ با دودین سر زمین آورده بود و تیار و جبهه نا انصافی مرزا کافی
 نیز بخری اینجا دارد و از شکام بانگ خرد کس از در ک شدن قنابل و غم و سید
 می سپارد و ز بر و چه حکومت چون شامین چکل بقصدی در از کرد آهسته بطور رانی
 از بخت و صغیر گفت و چه درین ماه بهشار الیه گفته شد و یک چمن بطور عیش
 خفت و غم و شجون است هیچ بخاطر نیاورده ازان بار بقول آنکه طبیعت است

که قانون قاصد
 نام ساز رنگ
 حکمت از نوا
 با نفع سالان
 آواز و نام
 عده بود و معصوم
 قاصد ای بر و
 عده نام یک
 که و آواز
 بلند
 باقی است
 نام ساز
 و نواز
 و از نواز
 بود

و اگر بپوشند و نه آواز و نه رسم بپوشند که احدی از سوداگران و صیادان آن بوم درین
 دیار نرسیده و مرغان کوی از قسم باشد و بشیر که خرد برین جانوران شکایت نیکو نیار و
 از آنجا که رغبت و مستدار بطیور شکاری بسیار است لهذا منس ام نام میر شکار خود
 برای خرید جانوران بجانب اجپور فرستاده طرفه آنکه اسباب بازار آن مقصود نیز از نقد
 فوجدار آن ملک ویراست غیر از مرغ و مرغی و مرغی در آن مکان دیده می باشد
 برشته آمد هنگام مراجعت دو شکار گویا از معظم ابا و خرید به بطریق خود پیش خرید
 آورده و حال آنکه اینهم رسیدن این قسم طائر انشراحى خاطر خواه و اگر گشت
 بیست و نه صد و بیست و نه پیش بلبل به خوا به خاطرش جزو کشت گل و دوست از آن
 شد که میر شکاری از سالکان مقصود یوسف آباد و عرف چریا کویت و دوست جزیره کوی
 که از تیر پر و از کلنگ و سحاب را چون تیر و در تیر میر یابند بلبل و مرغ آبی و طار
 از پیش نمیکند از نه بخت مرزایا و گاه بخشی و قانع کار آن سحر کار تیار کرد و مرزایا
 مش را الیه سیب آنکه درین و نه با از خدمت انجامه و دل شده تعینات صوبه مالو و گوی
 مش تیری آن نگشته لهذا مقصود میگردد که آن کلب که وانش آگاهی و راستی است
 خواند این لواحی نماید انشاء الله العزیز بعد رسیدن اینها سوای قیمت جانوران
 بطریق انعام نیز داده خواهد شد و ترتب که تاریخ حجاب دوری به ستیاری به صیبا
 یعنی قاصد نیز با خیریت احوال خبر مال بگوش مخلصان بختا که قمری صفت طوق خدا
 گردن جان ارند میرسانیده باشند که دل اتحاد منزل که از غایت نگارانی و انتظار چون
 بزخو و چو طاقوس از رقص منبسط دارند که از جمیع و شاد و مایه تارک سالی و پند
 مکاتبه ششم خدمت معن شفاقی شیخ عبدالرزاق مشتمل بر تلامذ و غم

این کتاب در دست میرزا محمد باقر
 در شهر تبریز
 در روز دوشنبه
 در ماه رجب
 در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز دوشنبه
 در ماه رجب
 در سال ۱۲۰۰

بیعت آورد و صبا نامه مشکین وقت شد و مرغ جان تازه در شغل و مکاتبه میر
 عنوان مراد شصت نشان معده و تیران پارچه کشت آن بر تو حواله فکند و چهره و دست
 که از در و جانی آن معدن شکی و فیکه ای چون مشرف زرد و دلبان گل معطر سرخ
 مرقوم بود که محمد ابدال مقدم موضع کر نال تلخی بر آنست که چک انچه موضع مذکور است و
 سابق حال او باشد ملاذ افق گرفته ساهی امقدم دانسته ایچا بود با لراس و این
 اما شنیذ باشد که در سال گذشته مقدم مذکور آن چک ابقار بالمناصفه شکار کرده
 شالی و شامخ و امثال آن هر چه پیدا شده قماش و زکار خود ساخت و یکدانه بری
 و این کلام تقاضا از زرد و فی گاهی عذر سرخی ژاله و گاهی فتن خنکی حواله نموده
 در زمین اعتبار خود زده و برای این مقدمه طلبیده میشود و خودی آید و نگار شده
 میرزا چون حقیقت عذر و دغای این زرد فروش گندم نیا واقعی معلوم شد لاجرا یک
 مرقوم بقدر مبلغ و و صدر و سپید شیخ مولگیری که حق جوار بر و مستدار دارد تا حال
 بهر ایامان خیر سگال بهر کرم و دنیار با و سپرده بقدر خرد و تفاوت نگرده و اموال خود
 مرید اقطاع مسک بالضماسنی سکه اس صراف نویسانیده گرفت ازین بگذر باز از الدان و غا
 نمیدان نمود لیکن چون آن ملاذ و باره او نوشته اند قطع نظر از حق و دست سابق اگر آئینده
 غفلت از گوش جوش بر آورده دست و غل از غل نذر آرد چک بگر حواله او کرده شود
 بشیر طلب بقدر شکی مزروعات بدون مواجهدگان مخلص میر و جصاص و نیندا و از ضرب عد
 و مشقت غیر آن هر چه پیدا شود نصف سالم بساند و از میر با رجهان نوع سلوک کرده باج
 مستحق شود و میر و کساله و اوقات و مقدار دانه از زن در گذر نخواهد شد این مراتب
 با گفت هر چه بقدر مایلند بعمل آرد مکاتبه ششم به برادر از جنبه

این کتاب در دست میرزا محمد باقر
 در شهر تبریز
 در روز دوشنبه
 در ماه رجب
 در سال ۱۲۰۰
 در شهر تبریز
 در روز دوشنبه
 در ماه رجب
 در سال ۱۲۰۰

[illegible]

۱۲
بارد
که از آسمان
آتش
آب
دهد
تا آب
که در زمین
را گویند
شعله
آبید
۱۳

۱۹
و مخزن اسرار قابلیت نور حدیقه نگاری نور حدیقه نامداری زبده ارباب عطف و جلال
اصحاب لطاف غواص قلموس انانی و عیار دانش بینائی را بشیر از صحت توانا
مجلد دار و بعد از جهان جهان شوق که مختصری از ان طول در میزان تقریر آوردن سنجیده
از عالم عالم اشتیان که محلی از ان در دفتر تحریر نخبه بر برای تزییده و عقل پسندیده مخفی و
پوشیده نماید که لغات بوستان خلعت و وفاق بعد از دیری بشام شتاق رسید و
گمان برادر سکنده نامه آن بزرگوار را و اح که تحفه الاصحاب روضه الاجاب به از ان نتواند
رسانیده خارستان خلط را چون باغ ارم بهارستان گردانید و عندی بلبل مانند گل
خندان انواع گنجی و نشاط بخشید مصرعه ای وقت تو خوش که وقت ما خوش کردی و آنچه
در باب جنب بنیو احیای علوم مرقوم بود بهار دانش و آگاهی سلامت اگر چش صفا
بلده کهنه و دسه جلایس نسخه هست اما از جهت که غلط و بدخط واقع شده خریدار کرده شد
اینکه در چین ایام رفتن خرفه همراه بحرا حقائق و کثر الیه قائل حضرت جیوست که الله اعلم
جانب رشک بهشت بهشت شاه جهان آباد اتفاق افتد و در اینجا عبدالعظیم نام صحافی
زیر به سپهر کتب بهشت قائم در خانه او توان یافت از شنایان فقیر است انشاء الله العزیز
بعد وصول بدان مقام دلپذیر نسخه مذکور که بحسن خط و منانت عبارت گلدسته محافل و در
صحابا شد معرفت و خرید و در خدمت آن مصلح شایسته فضیلت بلان خواهد داشت و
چونکه همین بنوال حاصل مواصلت کیمیا سعادت گلدستان و سنی و چارچین گنجی اگر
سحاب شاه ما به کار غوث و الا تمهای مفضح القلوب سر سبز و شاداب دارد و
چاقصده و در لغبات حافظ حقیقی سایه بهاسه جایون عیسی دولت
افزون روزی باد مکاتبه سینه و رسم نخبه است

باب نخست از در بیان حقایق و اصول و مبانی

۱۱ گشتیچہ ۱۱

عظمت آئین شیخ محمد بن عامل فیروز آبادی که ملازم جوهری بر یافت باز اضا
و بلاغت از جوهری سخن آن مرادید چه چنگنه پوری و عمل معین معنی طرازی
خاتم هروری نقش نگین فیروز پوری و با و از در و مهاجرت و شدت
چهره بر طرازی که ازین جسم دل چون مایه و شدت بیقراری گرفت است و در
مانند شلخ خزان دیده چهره و زار بلیت بر سرم هر نو جهان کرده
که کند از به سر شانه از آنجا که مفد شوق بقید عمر بر آوردن شمر
در سوراخ سوزن کشیدست ناگزیر این مراتب با دراک طبع در حال نموده
بر ضمیمه آینه نظیر واضح و لاج می نماید که مکاتبه سرشت انعام بعد تاوی نام صاحب
سوقی رام و اردگشته چهره مجروران را که لبان که باز در دودمانه عقیق در جان
گردانید بخت خداوندی که به چو فی موصوفت که اگر نقیض ادا نه در شایه و با
روح خوانم رواست و بر سر طرش اسلک لوی آیدار یا بکهران سر رشته جان
آنچه از اراده بنیه و از علاج زمیندار فیروز آبادی که از بد گوهری با از باطاعت
فرا ترک گذاشته شیطنت مگر بی را شعار خود ساخته در بی گوناگون جلیله
چنانچه و اینکه نظر بر فرداد صلاح خواهد زد و نیز بر این است نگارش پذیر خاتم
رنگین نگارنده بود و بهر با نازای این عقیدت اینها که آنکه سکنه در نظر جوهری
نیز در پیش دانش و در اندیش قدری غار دانا چون فقیر در بین سدر زمین
خود را کافر کرده و لای احوال این حوالی را باز با لباس امتحان سفته ناگزیر
حرفی چند تخریری در آورده که باین جمعیت قلیل بآن قلیل که بسیاری از خواند
رفیق و بند در اختیار مصلحت نیست با اعتماد سپاه این فوج که هیچ از حکام پیشین

خود را در روزگار است و بهر با نازای این عقیدت اینها که آنکه سکنه در نظر جوهری
نیز در پیش دانش و در اندیش قدری غار دانا چون فقیر در بین سدر زمین
خود را کافر کرده و لای احوال این حوالی را باز با لباس امتحان سفته ناگزیر
حرفی چند تخریری در آورده که باین جمعیت قلیل بآن قلیل که بسیاری از خواند
رفیق و بند در اختیار مصلحت نیست با اعتماد سپاه این فوج که هیچ از حکام پیشین

از رفاعت اینها فلاح نبوده اند صلاح حجاز و کربلا و اراده بنامی با
نکر و بنیه اینها فلاح نبوده اند صلاح حجاز و کربلا و اراده بنامی با
مانند تا زمانه این بدین بدین طلبیده فیروز آبادی که از بد گوهری با از باطاعت
بر و لای غنیمت لایم که چون بلیت است میدان که این بدین بدین طلبیده فیروز آبادی که از بد گوهری با از باطاعت
اگر چه بنیه از موهب و موهب باشد تا توان ترا ز موهب و موهب باشد تا توان ترا ز موهب و موهب
و حیا ل حال است که بخاطر رسید و سودا و دراز کار است که در باطن شریف
اگر در شیشه اینست دن و شست را بشندان از نمودن کار ذی عقل نیست که از طلا
گفته باشند که درین زمیندار بکشته باری با این باری دارد وقت کار لازم مدد کار
بنظر خواهر برسانید نقش بر غلط افتاد چرا که آن مکار اگر چه بکشته رو کرد و از خود
راستی آراسته میناید اما آخر حال از نیام بکون خج و غا و سنگین غل از بعل می
از حید و فریب و طریق این معنی نباید سپرد بلکه در این و در اعد و خود باید سپرد
نسب سلیمانی و یک نمونید سنگ شیم و صفت طلبیده بود و در مصوب پنا کبتری المانع
یافته زیاده نیاز است پس مکاتبه چهار و هم بستوده آثار سعادت
و ثمار بر کنده حضرت کریم میان محمد نسیم مشتمل بر ملازم درم و دنیا
تخریر یافت عزیز بین اگر رای درست داری دست از درم برداری و روی به
آری و استغفار اشعار خود ساخته از مال هر چه باشد بپایش و بخاکساری نامرد
بر داخه در بی سامان عاقبت باش آنکه که در دامن و در عینت گرفتار انداخته
نی از خرم بلکه شایست حسن شاد و طلب جاه چون پل شایه و در سبایه اند

خود را در روزگار است و بهر با نازای این عقیدت اینها که آنکه سکنه در نظر جوهری
نیز در پیش دانش و در اندیش قدری غار دانا چون فقیر در بین سدر زمین
خود را کافر کرده و لای احوال این حوالی را باز با لباس امتحان سفته ناگزیر
حرفی چند تخریری در آورده که باین جمعیت قلیل بآن قلیل که بسیاری از خواند
رفیق و بند در اختیار مصلحت نیست با اعتماد سپاه این فوج که هیچ از حکام پیشین

بیت

باز چو است فضل فیض بن شمع و بر آبی محفل مروانکه بران مبتلا شود و بهر باند و نیکه
 بهر ترندان کبیر و دانیان و من ضمیر که آخرت را مقدم دانسته و سیم این اناسیقیم را
 بر این نیم دانستند و شمارند و داشته فی و در و پیر را مثل خر و مهره و جلاطینی دارند و حجب متعال
 زرد و بقدر حبه در دل راه نمیدهند و در جرم را بشال درم سنگ و زنی نمی نهند و بر این آن
 بی نیازی چه سحر از که حاصل نگرد و که دام را از سر مهر که برایشان نگشود و عینیت
 ایدل طلب مال را اندر و فی است و افزایش مال مایه کبر و غنی است و از کثرت مال
 نیازی نشود و مردی که ز مال بی نیازیست غنی است مکاتبه یا نر و نیم
 فیض نقیبت صاحبزاده و الاجاه میان رحمت الله در تلامذم پان صاحب مهربان
 فیاض مان سلامت بعد از تلامذم پان سر پاری و انسا رعه روض میدارد
 که در و تاسه و الا باعث سر و خوی این بی برگ و نو اگر در باب پاندا انفق
 که امر شده بود صاحبزادگان اینجا از بهمت که برای بعضی وقت مایه مایه تراش
 و خراش دارند و حضور رفته اند بنابر ان اعل چیست بنبره پانی را مزرگر است
 خیر نگرا که چون ذوالجلال او را در جنب خود و گاهی کمال جنبه طلبیده و فرما
 نموده که پاندا ان خوش اسلوب که مرغوب طلبان و قلوب باشد زود و شتاب
 بساز و متعاقب که تیار می شود و بخدمت وانی برکت ابلاغ نمیب راز و زیا
 چه عرض نماید مکاتبه شان و هم سجدت خند ام
 و الا مقام شیخ محمد ناصب مشتمل بر تلامذم عن صاحب تحریر یافت الله
 تعالی ذات شریف و عنصر لطیف مشفق مهربان مکررم عیسیم
 الامتنان را از یاد و حوادث دوران در در حفظ و امان دارد

از حضرت شیخ محمد ناصب
 صاحب تلامذم پان سر پاری
 فیض نقیبت صاحبزاده
 و الاجاه میان رحمت الله
 در تلامذم پان صاحب مهربان

رفیع سامی و شفیق گرامی وارد گشته موجب آبرو و خاکسار بمقیله
 گردید آنچه در باب آمدن حقیقت مند فی ریا یا عمارت بود از آن پاندا ام را
 سعادت دانسته میخواست که روانه خدمت لازم البکرت گردد و لیکن چون
 گرما که آتش از جراتش و امه سبب گیر و مانع آمده انشاء الله او اهل هنگام باریان که
 فی الجمله بروقت بوا میشود و ملازمت کیمیا خاصیت بهر ه اند و خواهد شد بیت ایم
 بسر کو پیو پان پان و عشاق صفت وصل نوجویان جوان به تا موالید ملائکه
 عناصر کلب پذیر است وجود فاضل سجود آن بختی ای و و کون فیاض جهانیان با
 مکاتبه بمقدم سجدت اعز شیخ محمد مشتمل بر تلامذم حواس خرم
 یافت عزیز و لها س را با خویها سلامت بعد از اشتیاق بخت آیات که زبان شکر
 از بیان آن عاجز است مکشوف خاطر خطیر که اندیده می آید دست که خبر فرحت اثر
 افروز و خلصان حلقه بگوش نشسته و ذائقه و وستان یکدل بجایشی یاد او حلاوت
 نیافته بر خلاف گذشته چشم از آن فرجه با صبر و فتوت انکه تا لاسه از روی موصلت سرا
 بهجت دست یابد شانه دوستی و دماغ بختی را پس سیم رفاهم عنبر شام مطر و منبر
 دارند مکاتبه بمقدم بعین نذر انگلی جبهه بگانی سعید انام
 شیخ ابو تراب ساکن بگرام مشتمل بر تلامذم تیر و کسان تحسیر یافت فکر
 میدان بختانی عنده لب شاخسار و انانی جود و حقیقه مردی مرکز و ابر و سیم
 بهوار و از کشاکش چرخ که خرام و حلقه حمایت ملک اعلام بوده هم آغوش شادام
 باشد بعد از دعوات فراوان و تحسینات بی پایان بهرین و عیان نموده می آید که از دست
 مبعوری دل چون احوال بیکان غرور گان بی سپرد و در و بخوری گزیده و و

از حضرت شیخ محمد ناصب
 صاحب تلامذم پان سر پاری
 فیض نقیبت صاحبزاده
 و الاجاه میان رحمت الله
 در تلامذم پان صاحب مهربان

از فواید هر آن تن مانند جمله تشبیهات بود و ضعف و لاعلمی آری هر کسی که در
خالص از دانا و کافران همین نوع خدنگ غم پسند میجو اما عجب که با وجود
انچه در خبر و کمال خبر کمال که بهر زبان و قریب طین بر تاب کرده و از اخلاص و
چندان از گوشه خاطر فراموش کرده اند گویا پای شاد و میان نیست حال بلکه ربات
طریق محبت بسیار در کش جایز نمیدارند از آنجا که رشته حیات انسان که تا آخر
واقع شده و سببش کافق ملاقات آنهاست که در فضیلت آنان می فتنه عینا اگر سبیل
رسائل مسدود باشد قیاس نیکه خاطر هر گز نینان را از نعم و علم جلوه بر روی خطا
گذاشته و قبل نیست که بکارش نگیرد تا مه که نصف ملاقات موصوفت عینش
و فاکتور باشد و دیگر احوال بخواه از زبان سعادت و ارباب بدخواه باشد تا دل
بدت نیز گمان گمان بر وی نیست سو فامر او در نسبت گمان بر وی نیست سو فامر او در نسبت
فطانت از زبان و محکامه نور و هم چنانست منبع عطف و عیم شیخ محمد ابراهیم
بر تلامذم سباق قادر علی الاطلاق که سبب باینه عینا و روزنامه اشراق حریفی
از خانه حکمت او و دقتی پایان موجودات رفی است از قدم قدرت و المانج
اخلاق سالک سالک شفاق نسخ جامع انشا بر و از انتخاب مجموعه اطلاق از
باقی اعمال حسات تبه افعال مساحت محاسب حساب نفس الامری هر یک محاسب
فروع پیشانی قابلیت و روشانی چه قابلیت را آنکه کمال بلاغش از فیک که هم
و اندازة فصاحتش از میزان ندیده افزون مشتاق عبارتش کلام فصاحتش از
البیاض حسن خطش خوشو سبب حال استقبال ادعوی علی حواء از خضوف فاف بها
و اما ان شمه کام بخش مطالب سنان را از او در و طاعت کثیر انصفت بر وجه است

و از فواید هر آن تن مانند جمله تشبیهات بود و ضعف و لاعلمی آری هر کسی که در خالص از دانا و کافران همین نوع خدنگ غم پسند میجو اما عجب که با وجود انچه در خبر و کمال خبر کمال که بهر زبان و قریب طین بر تاب کرده و از اخلاص و چندان از گوشه خاطر فراموش کرده اند گویا پای شاد و میان نیست حال بلکه ربات طریق محبت بسیار در کش جایز نمیدارند از آنجا که رشته حیات انسان که تا آخر واقع شده و سببش کافق ملاقات آنهاست که در فضیلت آنان می فتنه عینا اگر سبیل رسائل مسدود باشد قیاس نیکه خاطر هر گز نینان را از نعم و علم جلوه بر روی خطا گذاشته و قبل نیست که بکارش نگیرد تا مه که نصف ملاقات موصوفت عینش و فاکتور باشد و دیگر احوال بخواه از زبان سعادت و ارباب بدخواه باشد تا دل بدت نیز گمان گمان بر وی نیست سو فامر او در نسبت گمان بر وی نیست سو فامر او در نسبت فطانت از زبان و محکامه نور و هم چنانست منبع عطف و عیم شیخ محمد ابراهیم بر تلامذم سباق قادر علی الاطلاق که سبب باینه عینا و روزنامه اشراق حریفی از خانه حکمت او و دقتی پایان موجودات رفی است از قدم قدرت و المانج اخلاق سالک سالک شفاق نسخ جامع انشا بر و از انتخاب مجموعه اطلاق از باقی اعمال حسات تبه افعال مساحت محاسب حساب نفس الامری هر یک محاسب فروع پیشانی قابلیت و روشانی چه قابلیت را آنکه کمال بلاغش از فیک که هم و اندازة فصاحتش از میزان ندیده افزون مشتاق عبارتش کلام فصاحتش از البیاض حسن خطش خوشو سبب حال استقبال ادعوی علی حواء از خضوف فاف بها و اما ان شمه کام بخش مطالب سنان را از او در و طاعت کثیر انصفت بر وجه است

که اگر عرض ارض در با کاغذ دو و اثنی شود برخی از آن حالت بهر برینه در اید
ورق انجساب از خیلین خارج هست و سر رشته این باب از فهرست تقریر فارغ
محاسبان گیتی از ضبط این اعداد بفرستگاهها و در اند و محرران عالم بدر یافت
سباق و سباقش معترف بعضی تصور ناگزیر بعد عای مانی الضمیری پر داز و که
بموجب اسناد مخصوص لامع النور در وجه دومیه افادت و افاضت و دستگاه فاکل
العصر کامل الدهر شیخ ابو المعالی در برگشته پالی مفرست چنانچه در دستور العمل
عمال سابق ثبت گردیده و الا آن کردی برگشته مذکور بگفته غرض گویان که از عمل
و دستور واقف نیند و معاش مردم دیگر فرفرن کرده و بخواهد که بدین چوباب
ایضا و اضرار مردم گردد و چون استقامت شرفا خصوصاً بودن مومی الدیران
آواره حال ملکه در تمامی آن اضلاع موجب کرامت و نشان برکت هست و جانت
خراب منظر گماند و دیگر از او کرده باید رسانید تا اینکه بیاز یافت آن اراده باید نمود و بنیاز
برضا و رجا بکر و نگفته فرستاد که حاصل اعمال شسته نداشت هست که شاید
اعمال مذکوره برگردیده و معترض احوال غربا نشود و اسلما بخاطر نمی آورد و بعد از انصفت
سید بد که آن گوشواره جوده کار د این مراتب آنکه از اصل مفع آن خوب مطلع
منفصل در خدمت وزارت و عوالمیرتبت عرض کرده بر و اینه عدم مزاحمت حاصل
خامنه که بخاطر جمع خرج با احتیاج خود نموده عاگونی دولت البتصال اشتغال از
مقتضی نیست که نا اظواهر و در شی الطفا تا نر و محو طریق اطلاع صحائف مسلک
تا وصول بخاطر نیز و مختصان یکدیگ است و تقابا بقا با نوع نصارت و مسرت که عین
مانند کاغذ در و طاعت مایه ای از آن چون بدنا و ذره فلک حرکت و سبیل از زمین

و از فواید هر آن تن مانند جمله تشبیهات بود و ضعف و لاعلمی آری هر کسی که در خالص از دانا و کافران همین نوع خدنگ غم پسند میجو اما عجب که با وجود انچه در خبر و کمال خبر کمال که بهر زبان و قریب طین بر تاب کرده و از اخلاص و چندان از گوشه خاطر فراموش کرده اند گویا پای شاد و میان نیست حال بلکه ربات طریق محبت بسیار در کش جایز نمیدارند از آنجا که رشته حیات انسان که تا آخر واقع شده و سببش کافق ملاقات آنهاست که در فضیلت آنان می فتنه عینا اگر سبیل رسائل مسدود باشد قیاس نیکه خاطر هر گز نینان را از نعم و علم جلوه بر روی خطا گذاشته و قبل نیست که بکارش نگیرد تا مه که نصف ملاقات موصوفت عینش و فاکتور باشد و دیگر احوال بخواه از زبان سعادت و ارباب بدخواه باشد تا دل بدت نیز گمان گمان بر وی نیست سو فامر او در نسبت گمان بر وی نیست سو فامر او در نسبت فطانت از زبان و محکامه نور و هم چنانست منبع عطف و عیم شیخ محمد ابراهیم بر تلامذم سباق قادر علی الاطلاق که سبب باینه عینا و روزنامه اشراق حریفی از خانه حکمت او و دقتی پایان موجودات رفی است از قدم قدرت و المانج اخلاق سالک سالک شفاق نسخ جامع انشا بر و از انتخاب مجموعه اطلاق از باقی اعمال حسات تبه افعال مساحت محاسب حساب نفس الامری هر یک محاسب فروع پیشانی قابلیت و روشانی چه قابلیت را آنکه کمال بلاغش از فیک که هم و اندازة فصاحتش از میزان ندیده افزون مشتاق عبارتش کلام فصاحتش از البیاض حسن خطش خوشو سبب حال استقبال ادعوی علی حواء از خضوف فاف بها و اما ان شمه کام بخش مطالب سنان را از او در و طاعت کثیر انصفت بر وجه است

در کونیت است صفی خاطر بجا زده نشا ط مثبت باد مکاتبه استم سنجیت ملا
 نه بان شیخ محمد احسان مشتمل بر صفت ایداد حروف تخی که هر حرف
 سبیل تخنیش آمده بیت دور از تو سر استیمه ترازد و چراغ بی نری تو خون محکبه
 از چشم یا غم الف قامت این گوشه گزین تنها از بار المجد آن تاب مهر چندی
 ثاقب سپهر بلیک مانند حلقه جیم نمیده و حالت این ه نور و بادیه آشنائی ارشدت
 بجز آن جمعیت بخش سر اسیمه خاطر آن چون زلف خوبان پیشان گردید بجز این
 داغ که انبرین موخون می تراود چون مرغ نیم سمل در پیش و اضطرار است و دل
 در که آه سه دو رخ زرد بر آن ال است شب و روز در التبت چشم با تابد
 گوهر اشک پر وخته و جان مستاع صبر و شکیب را بیرون انداخته عن طری
 که شدت مفارقت و الم بهاجرت که کار این زاری شکین ایدم و اسپین ساند
 مفصل تحریر و تقریر بی در آیه بیت قلم برداشتم از نا صبور که شرح این دل چرخ
 نویسم ولی زین قصه دلسوز و جانگناه قلم از زید گفته چون نویسم جامع المتقیر
 زود تر لطیفه انگیز و کجای صبا عدت از میان برخیز و دوشین ملاقات اشرف و
 دید این همه شدت و کلفت بطرف شود بیت چون چنگ از هر رگ من نغمه عشرت فزاید
 اگر بخت افکنده سرشته وصل تو در چشم با بالفعل نان صد نشین ابیت ترصد است که
 بچشمیایی یا دور ستاد وجود این بی ریا زگر و بیت لطف تو چو کیمیا است من نبده چه
 مس هر سر که بچشمیای رسد زگر و معتصفا دمن از زبان اخوی محمد طاهر
 طایفه شد که شیخ محمد و غیره مدعیان دوستدار محمد امان و شیخ بر خور در این بچیز
 داده بران آورده بودند که گواهی دروغ داده حق خیر نکال پائمال نمایند

در کونیت است صفی خاطر بجا زده نشا ط مثبت باد مکاتبه استم سنجیت ملا
 نه بان شیخ محمد احسان مشتمل بر صفت ایداد حروف تخی که هر حرف
 سبیل تخنیش آمده بیت دور از تو سر استیمه ترازد و چراغ بی نری تو خون محکبه
 از چشم یا غم الف قامت این گوشه گزین تنها از بار المجد آن تاب مهر چندی
 ثاقب سپهر بلیک مانند حلقه جیم نمیده و حالت این ه نور و بادیه آشنائی ارشدت
 بجز آن جمعیت بخش سر اسیمه خاطر آن چون زلف خوبان پیشان گردید بجز این
 داغ که انبرین موخون می تراود چون مرغ نیم سمل در پیش و اضطرار است و دل
 در که آه سه دو رخ زرد بر آن ال است شب و روز در التبت چشم با تابد
 گوهر اشک پر وخته و جان مستاع صبر و شکیب را بیرون انداخته عن طری
 که شدت مفارقت و الم بهاجرت که کار این زاری شکین ایدم و اسپین ساند
 مفصل تحریر و تقریر بی در آیه بیت قلم برداشتم از نا صبور که شرح این دل چرخ
 نویسم ولی زین قصه دلسوز و جانگناه قلم از زید گفته چون نویسم جامع المتقیر
 زود تر لطیفه انگیز و کجای صبا عدت از میان برخیز و دوشین ملاقات اشرف و
 دید این همه شدت و کلفت بطرف شود بیت چون چنگ از هر رگ من نغمه عشرت فزاید
 اگر بخت افکنده سرشته وصل تو در چشم با بالفعل نان صد نشین ابیت ترصد است که
 بچشمیایی یا دور ستاد وجود این بی ریا زگر و بیت لطف تو چو کیمیا است من نبده چه
 مس هر سر که بچشمیای رسد زگر و معتصفا دمن از زبان اخوی محمد طاهر
 طایفه شد که شیخ محمد و غیره مدعیان دوستدار محمد امان و شیخ بر خور در این بچیز
 داده بران آورده بودند که گواهی دروغ داده حق خیر نکال پائمال نمایند

نافع الخلق و جامع الخلق مانع آمده آری سوای ذات پر مهر آن ستوده و دهر در آن شهر
 کیست که بچین عنایت و عن غور کشت زار مار بخلصان شاداب دار و قاع علی
 عمر دولت آن خفقای قاف مردمی و مروت بدعای اعنکاف گزینان گوشه نامداد
 بیفزاید ملاذ اینوز آن منحصمان میخامند که مردم دیگر را فرقیته ز ساخته بگو ای کلام
 دروغ کار از پیش برند توقع از لطف عمیم است که چنانچه سابق از منع و بجز آن معاند
 آن جماعه دست ازین منصوبه پیشان کوتاه داشتند اکنون نیز معقول نمایند که طریقه
 بگذرانند زیرا که او یلیک ارباب حق آخر میلک سلطان میگردد بیشتر چه نویسد سعادت
 یار و چشم بخت سیدار باد نوع دوم در مراسلات **مراسله اول**
 مشتمل بر ترک الف و حصول مکتوب مرغوب معدن بخت و خصوصیت مجبوت
 و فتوت شیخ رحمت موجب بخت و مسرت گشت بخت قبول کردن نسبت ستوده
 سیه رخنده در محمد مهر و بصیبه عمو خود که مرقوم قلم عنبرین رقم نو بود و در غور نو
 قبول کرد و شیخ طلبیده پرسیده شد شیخ شهنشیر روز سعید و سیون گفت بر طبق
 بنوی و سنت مصطفوی بر روز مرقوم نسبت مقرر کنند **مراسله دوم** شعر
 ترک با تحریر یافت صراف خزینه ازل خازن گنجینه لم یزل نقود نفیس عشرت و شاد
 و اجناس نواد کا مراد کا نگاه آن مجموعه شریف انسانی جامع کمالات روحانی
 وحید و بیگانه عصر شیخ محمد ضیا موجود و مهیا داراد شوق دیدار فرخنده آثار
 نهانی و آرزوی لقای فخرت افزا را غایتی نیست بیت شمار شوق ندانستم
 که تا چند است و جز اینقدر که دلم سخت آرزو مند است و از و متعال زود دیدن نماید
 ملافا در آن باب که این سببام در لک پتورفته از استنه عوام سمیع گردید که فخرت حوالین

نافع الخلق و جامع الخلق مانع آمده آری سوای ذات پر مهر آن ستوده و دهر در آن شهر
 کیست که بچین عنایت و عن غور کشت زار مار بخلصان شاداب دار و قاع علی
 عمر دولت آن خفقای قاف مردمی و مروت بدعای اعنکاف گزینان گوشه نامداد
 بیفزاید ملاذ اینوز آن منحصمان میخامند که مردم دیگر را فرقیته ز ساخته بگو ای کلام
 دروغ کار از پیش برند توقع از لطف عمیم است که چنانچه سابق از منع و بجز آن معاند
 آن جماعه دست ازین منصوبه پیشان کوتاه داشتند اکنون نیز معقول نمایند که طریقه
 بگذرانند زیرا که او یلیک ارباب حق آخر میلک سلطان میگردد بیشتر چه نویسد سعادت
 یار و چشم بخت سیدار باد نوع دوم در مراسلات **مراسله اول**
 مشتمل بر ترک الف و حصول مکتوب مرغوب معدن بخت و خصوصیت مجبوت
 و فتوت شیخ رحمت موجب بخت و مسرت گشت بخت قبول کردن نسبت ستوده
 سیه رخنده در محمد مهر و بصیبه عمو خود که مرقوم قلم عنبرین رقم نو بود و در غور نو
 قبول کرد و شیخ طلبیده پرسیده شد شیخ شهنشیر روز سعید و سیون گفت بر طبق
 بنوی و سنت مصطفوی بر روز مرقوم نسبت مقرر کنند **مراسله دوم** شعر
 ترک با تحریر یافت صراف خزینه ازل خازن گنجینه لم یزل نقود نفیس عشرت و شاد
 و اجناس نواد کا مراد کا نگاه آن مجموعه شریف انسانی جامع کمالات روحانی
 وحید و بیگانه عصر شیخ محمد ضیا موجود و مهیا داراد شوق دیدار فرخنده آثار
 نهانی و آرزوی لقای فخرت افزا را غایتی نیست بیت شمار شوق ندانستم
 که تا چند است و جز اینقدر که دلم سخت آرزو مند است و از و متعال زود دیدن نماید
 ملافا در آن باب که این سببام در لک پتورفته از استنه عوام سمیع گردید که فخرت حوالین

شیخ شرف الدین احمد بن ابی...
 عالی متعالی مقرر شده و از هر یک از این احوال را اعتقاد نشاید که او را میگوید که آن
 اندیشه بنام غلام خود را جهت تحقیق آن در حقیقت حقایق و معانی که فایده
 پناه میان نور الهی که عواقل و غیرت را در خدمت ایشان اعتقاد تمام است و مستند است
 قلمی نمود که آنچه شنیده میشود و مقبول است از آن بنگام تا این وقت که دو ماه
 لیل منهار در انتظار اثری از آن مقدمه ظاهر نگشت از آنجا که مردم وزارت و عوا
 دستگاه شیخ سعدی صاحب اکثر طرف آموخته و رفت دارند و توقع که آن
 عالی رایان یکی از آشنایان خود را مقرر نماید که کیفیت فیت دستگاه شیخ
 معز الدین تحقیق کرده و مندرج سازد و زیاده چه نویسد مر اسلمه سوم شیخ
 تا از طرف شیخ خرم تحریر یافت نشاط خاطر و انبساط باطن و ظاهر آن برگزیده از
 و آفاق عنوان صحیفه و فائز و فاق سبیل معانی مادی طریق خدا و
 ملاذ و اقی محمد صادق روز افزون با آنچه شیخ آرزو مندی و دیدار فرخی آمو
 که مانند حسن اخلاق آن مقبول بارگاه علی الاطلاق پایانی ندارد و کشف
 خاطر نظیر گردانیده می آید در آن بنگام که آن سرمایه فضل و کمال بر
 و عین مجبان و فادار آمد و کلمه احزان این تحریف را بنور جمال شریف منور نمود
 این به نور و باطن خلاص میان آن قدوه و دانایان معنی طراز عیبی شده بود که
 او اهل بنگام بهار که فراش با و صبا با طریق ازین بفرش زمر وین مبارک
 و مشاطه روزگار شایان چنین نورسایان گلشن را جلوه سپهر آید بغیر از آنکه
 بکلمه اندامی با بنجر سید بعد از آن سو که صلاح مجبان بکلمه بکشد و باشد عنان

در این کتاب
 از شیخ شرف الدین احمد بن ابی
 در بیان حقایق و معانی
 که فایده پناه میان نور الهی
 قلمی نمود که آنچه شنیده میشود
 لیل منهار در انتظار اثری از آن
 دستگاه شیخ سعدی صاحب اکثر
 عالی رایان یکی از آشنایان خود
 معز الدین تحقیق کرده و مندرج
 تا از طرف شیخ خرم تحریر یافت
 و آفاق عنوان صحیفه و فائز و
 ملاذ و اقی محمد صادق روز افزون
 که مانند حسن اخلاق آن مقبول
 خاطر نظیر گردانیده می آید
 و عین مجبان و فادار آمد و کلمه
 این به نور و باطن خلاص میان
 او اهل بنگام بهار که فراش با
 و مشاطه روزگار شایان چنین
 بکلمه اندامی با بنجر سید بعد

۲۹
 مصطفی خواهد شد لهذا الحال که موسسه بهار در رسیدن باران صادق و کلام حق
 قرار داد و میبایستند جوین راه انصاف آگاه اندامی که زود بقدوم نشاط و مروت
 گردانند و بیارن جانی را از نگرانی و آزار بمانند و آرد و مخلصان بهرم بران مقرر شده
 که بعد آمدن آن معدن اشتقاق اول قدوه در ایشان آفاق شاه عبدالرزاق
 که بنابر رای صاد دل شناسا اشتغال این آری میباشند که اگر در موضع بانها
 حق و یاد صانع مطلق مشغول اند باید دید و کل فیض از آن گلشن ایقان با جبه
 بعد از آن اگر صلاح آنست باید صلاح خواهد بود و جانب قصه سلون روان شده و مشا
 با وی آگاه دل زنده عارفان حال و سلف شاه اشرف را سلمه الهی تعالی دایره
 کوین حاصل کرده شود و اسلام مر اسلمه چهارم به برادر استوده صفات
 سه بایه جان و دل محمد عاقل مشتبه ترک تا تحریر یافت برادر عزیز و اقرب
 محرم اسرار حقیقت اقی و تفضیل بهر چه شاید مخطوطه و از آنچه بناید محفوظ
 باشند بعد از مر اتب شوق که مافوق آن منصوب نیست مخفی نمایند شنیده است که آن
 برادر فرخنده فرجام در آن بنگام که این نمودی بود و در حقیقت شنیده است که
 خود از جهان بسته بود و در قصه بجز آمده بودند و بی آنکه باین جانب آگاه
 و بهند باز برای می شدند از زمین بسیار تاسف روی نمود و زبر که صحبت
 هم از ملاقات هم مانع بسیار زحمت و مانع خلوت نیست چنانچه گفته اند
 خلوت از اغیار باید فی زیار و پستین بهر دی آمدنی بهار بهر حال بعد از
 بهرگاه بیاید فقیه را در حالیکه باشد اطلاع داده ملاقات بجهت سلامت خود شود
 بعیت بهار عمر ملاقات دوستدار است چه خط بر دفتر از عمر جادوان

در این کتاب
 از شیخ شرف الدین احمد بن ابی
 در بیان حقایق و معانی
 که فایده پناه میان نور الهی
 قلمی نمود که آنچه شنیده میشود
 لیل منهار در انتظار اثری از آن
 دستگاه شیخ سعدی صاحب اکثر
 عالی رایان یکی از آشنایان خود
 معز الدین تحقیق کرده و مندرج
 تا از طرف شیخ خرم تحریر یافت
 و آفاق عنوان صحیفه و فائز و
 ملاذ و اقی محمد صادق روز افزون
 که مانند حسن اخلاق آن مقبول
 خاطر نظیر گردانیده می آید
 و عین مجبان و فادار آمد و کلمه
 این به نور و باطن خلاص میان
 او اهل بنگام بهار که فراش با
 و مشاطه روزگار شایان چنین
 بکلمه اندامی با بنجر سید بعد

بر تارک بندگان سپاه سید و سید با پس از تقدیم هر اسم کوشش و تسلیم التماس
 می نماید که از آن بنگام که آن قبله و الامقام جانب قصه نگرام تشریف بردارند از رود او را
 نواحی هیچ گاه نیافته از بخت خاطر فائز انتظار بسیار دار و امید که از احوال مستو و مل
 بهر هم قلمی میفرموده باشند که موجب طمانیت خواهد بود بدم من شنیده شد که محبت و
 رافت پناه سنا و الدین درین روز عایدی تاخته مواشی بسیار بدست آورده اند
 این خبر عهده و ن اصدق باشند چند راس گاو خوب ششم اول انتخاب نمود و بگلبه بند که
 درین سال قبله گاهی شیخ محمد فاضل سلمه الله تعالی اراده گشتکار دارند زیاده چه
 التماس نماید هر اسله نوزدهم مشتمله ترک غنیمت تحریک ریافت معنی شناس
 حرکات علوی بر موز و ان افتد اب سعادوی نقشند دور افلاک نکته پیوند و اثره را
 بار یک بین مداح کسپر برین مراتب سنج منادیل برین چشم انش و بنش را
 ضیا شیخ دریا همواره از انقضاض زمان مصنون و محروس باشند بعد از شوقش از
 پیش مکشوف رای دور اندیش باد که در نیوالا نوشته لغت و عوالمی پناه مرزا خیر الله
 برگشت شاه پور طلب خیر طلب رسیده بروفق آن اراده دارد که نود و شتاب
 خود را بخدمت ایشان رساند لهنذا مصدع اوقات میگردد که دقیقه سنج
 خرد و گاه گاه بر سعادت ستاره یا نموده تا آخر این ماه تاریخی که مبارک و سببه
 باشد اطلاع و بیند که در آن روز سمینیت اندوز رای این نواحی گرد و زیاده را داده است
 مر اسله بستم بخدمت عالی شیخ ابوالعالی مشتمله ترک
 فاخته ریافت ملاذ اعتنا و اوصول مکانیه بجهت پیر اباعث نشاط گرد
 انچه در باب نوشتن حقیقت انسخه قلعه موضع پیر نگار متع الله تعالی سبهار

در این روز

تحریر پیر خاتم رحمت شمامه شده بود مهر با حقیقت این است که تباخ نوزدهم
 شوال زیب مستودعت و اقبال میر کمال قرین و صدس از آن ان الطال و دیر
 عهده قبال تخاب خود کلباس شستاسیان در بر کرده از پیش خود خصت القصب
 چنانچه انجماعه بنگام شام در موضع مذکور رسیده بر دروازه قلعه نزل کردند و چنانچه
 بهر ازین معنی مزاحم آنها نشاندند بلکه بتواضع و مدارات پیش آمدند و بعد از آن که دو
 پاس از شب بگذشت چو قی کسبه داری میر بهراری از عفت آنها روانه شده بود
 برسد آن قلعه رسیده جماعه اول که سناسی شعار بودند عباس هر اس پیش آمدند
 با هر دم انجا بختا نمودند که بیرون قلعه عبث گشته میشدیم اگر اندرون در انیم بقول لکن
 مرگ انچه جشنی دارد بهر ای ایشان از جان دمی دریغ نخواهد بود حاصل که با
 منصوبه درون قلعه اندر نگاه پیر نوزدهم با جمعیست مذکور آن قلعه را گرد کرده در پشت
 و جماعه اول و ثانی از درون و سید درون شمشیر یا علم کرده برست و خاویل گشتند
 و خون آنها انجا که ملک است بختند چنانچه احدی از متحصنین ان جان بکشت
 نیز در قلعه با تمامی استعیه و انتمیه و اسلحه بدست مبارزان اسلام در اید حقیقت
 این بود که از دست نام نمودن شش سرور و آرام برام با و و اسلام هر اسله
 بدست و یکم از طرف شیخ رحمت الله مشتمل بر ترک قاف تحریر یافت شد
 ناصیه سعادت و اگر سمینت ری ضیا و دیده بخت بدست بر خوردار کامکار گشتند
 شش بخت جاکش مال گلشن عزت و جابه میان انصرت الله همواره
 پناه چشمت و و انجلال بوده خرم و خوشحال باشند بعد از دعوات فریجیات و
 آرزوی دیدار از رحمت انار خشی من اند که صدارت و عوالمی منزلت و دیو الفصاحب سلمه الله

بخدمت سواد کجاری برگزیده باری تبار یازدهم شهر محرم با پنجانب لغویض نمودند
 در خلوت طلبیده و آنچه با ایشان فرمودند و حضرت که در چنانچه هالسا عت در سرای اراوت نگار
 انداخته شد و کمان خود را درخت پوشیدنی و فرش دیگر اشیا که برای بهرایی
 است بوجای آنها بر نهاده و پیاده زد و در شتاب شبان بفرستند هر اسلحه
 بست و دووم بخدمت مقرب عقیده بانی مقبول بارگاه صد اخیا بخش دهبای
 شاه لطف الله قادری از طرف قبال معاناه میان محمد حاتم شمشیر ترک کاف تحریر یافت
 پیر و شمسیر سلامت چتر سال بنده چند سال بوالسلام در شهر آمد و ای پیر و شمسیر
 خدمت این کاتب بخواه تا بیک من از قدس علی رسید باعث خیر و صلاح و اتمام امور و توفیق باین
 عظمی شرف شد بخواه تا بیک من از قدس علی رسید باعث خیر و صلاح و اتمام امور و توفیق باین
 اعیان و مقربان را برای عرض تقدیمه جرات نیش و دهنه اراده خاطر او در عقیده تاخیر
 افتاد چون سخن الای آن مقتدای غنی و فقیه پیش استادی پای پاسبان تیر تمام
 دار و توجه فرموده آنحضرت مقدمه و بعضی سائند تا خواست باطل و بعضی در آید
 آفتاب هدایت تابنده و پاینده باد و هر اسلحه بست و دووم شمشیر ترک لام
 تحریر یافت بر بنده سید زبده خاندان مصطفی اشوه و دوومان مقتضی صدر شریف
 عزت و تمکین میر سید محمد امین پوشیده و پنهان سازد که پیر و زانو شمشیر
 محمد فرزند ظاهر شد که در وان نگویند شیر تبار و دووم شهر حب موضع غفر و راء
 کسان شجاعت و شرافت پناه محمد فرزند بر آورده و خود با مردم بسیاری در آن موضع
 وزیر و صلیب آن شیخ مذکور بر انقض تحت نموده در وان مرقوم را محاصره کرد و از
 جنگ عظیم در میان است فقیه محمد استماع آن خبر جرات اثر زمین را ن بات را پیش خوانده است

این کاتب بخواه تا بیک من از قدس علی رسید باعث خیر و صلاح و اتمام امور و توفیق باین
 عظمی شرف شد بخواه تا بیک من از قدس علی رسید باعث خیر و صلاح و اتمام امور و توفیق باین
 اعیان و مقربان را برای عرض تقدیمه جرات نیش و دهنه اراده خاطر او در عقیده تاخیر
 افتاد چون سخن الای آن مقتدای غنی و فقیه پیش استادی پای پاسبان تیر تمام
 دار و توجه فرموده آنحضرت مقدمه و بعضی سائند تا خواست باطل و بعضی در آید
 آفتاب هدایت تابنده و پاینده باد و هر اسلحه بست و دووم شمشیر ترک لام
 تحریر یافت بر بنده سید زبده خاندان مصطفی اشوه و دوومان مقتضی صدر شریف
 عزت و تمکین میر سید محمد امین پوشیده و پنهان سازد که پیر و زانو شمشیر
 محمد فرزند ظاهر شد که در وان نگویند شیر تبار و دووم شهر حب موضع غفر و راء
 کسان شجاعت و شرافت پناه محمد فرزند بر آورده و خود با مردم بسیاری در آن موضع
 وزیر و صلیب آن شیخ مذکور بر انقض تحت نموده در وان مرقوم را محاصره کرد و از
 جنگ عظیم در میان است فقیه محمد استماع آن خبر جرات اثر زمین را ن بات را پیش خوانده است

که روانه تصویب شود و درین اثنا استماع وقت که مفسدان بحکمت شعار و شیب زده برآمد
 داشت آوار شدند بنگام بر آمدن جمعی کثیر از متروان شقاوت نمیکشید و اسیر شدند
 مرقوم خانه نماز مسجد که اگر خیر فتح مقرون بصدق باشد در خدمت شیخ صاحب
 مبارکباد رسانند و در صورتیکه بنور جنگ قائم باشد شبان شبان گوی بهند که بخدمت
 در آنجا رسیده شد یک کار کرد و شاید بجهت هم اغوش باد و هر اسلحه بست
 چهارم بدوست بی بدست است که باری بر ترکیم مرقوم یافت پاره روزگار حجت
 عنوان نموده و دستار می فرست جریده پوشیاری روشن عقل ستوده را
 ستود که رای بنابر فضل حضرت داور زینا و توبه و بعد فراوان شتیاق که اگر نویسد
 اتفاق با اتفاق گردانید هرگز بسایق و سباق اند قری پایان فی نیند واضح
 لاج با دو که میبایستی برگزیده شاه پور و غیره که وزارت و عوالتی دستگاه دیو الضاحت
 بخواه داده بودند بعبانیت الهی بر طبق قرار داد از آنجا رسانیده شد و الحال سال بود
 برصد است که آن اخیلا لاجبا نوعی سبی و کوشش بکار برند که بدستور سابق پایانی آن
 پرگنات بعد و دوستان لغویض مانند زیاده چنگا شده آید هر اسلحه بست
 پنج ششم ششم بر ترک نون بخدمت معدن شققت و اخلاق شیخ خدا بخش تحریر یافت
 استظهار از احد و ماخذ بخشگیری صوبه اودیه سیادت و عوالت بر ثبت مبه
 صلوات که فقیه را در خدمت مشا را الیه از قدیم دوستی است از حضور سراسر و
 مقرر گردیده و سبب مرقوم که به بلده کوثره رسیده در کلبه پوخواه فرود آمده بعد
 ملاقات یکدیگر ظاهر شد که موسسه الیه را پیش دست مطلوب است شب
 طلب جوهر سیادت و کار پر و از بسامی ظاهر ساخته شتاق کرد

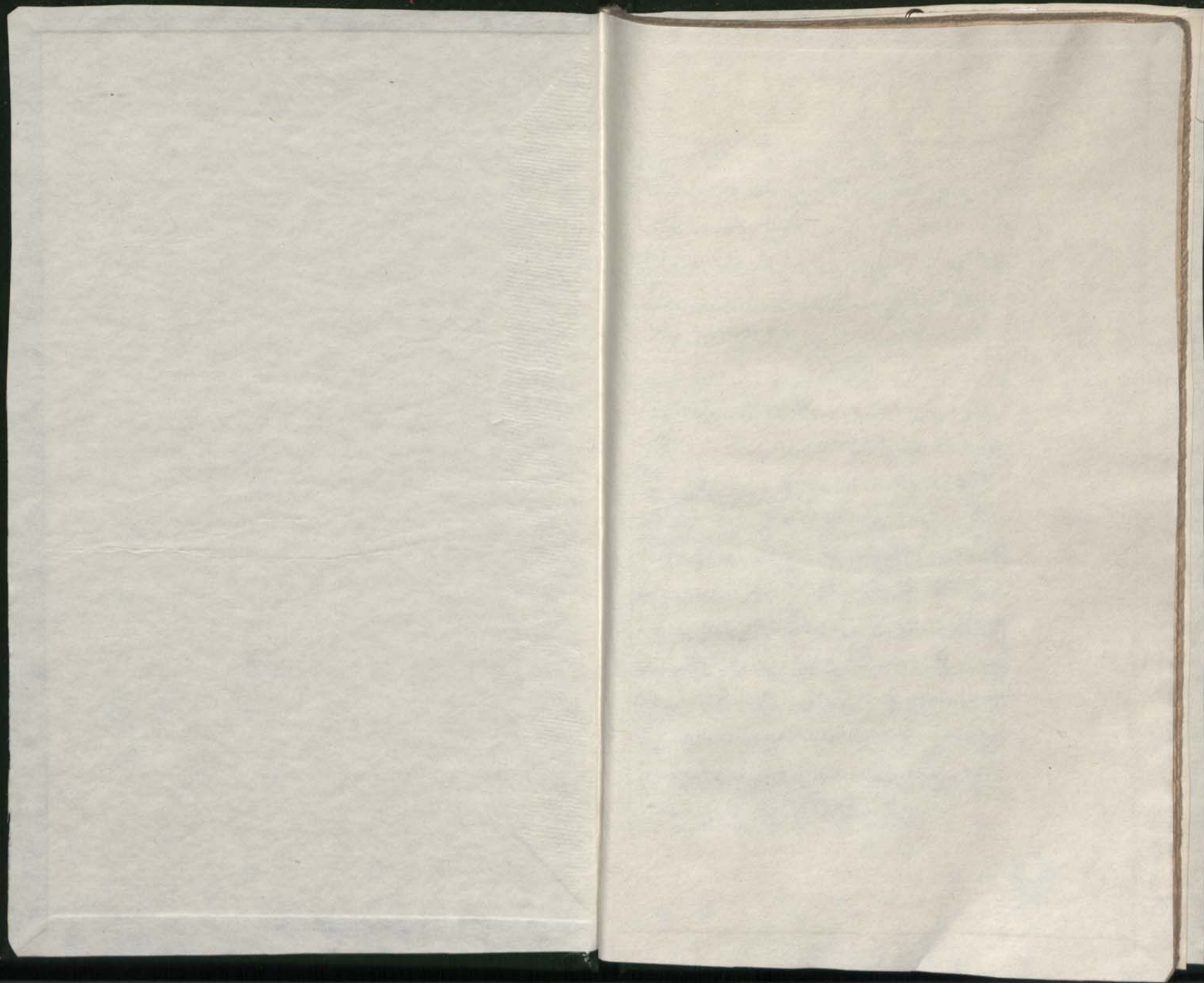
این کاتب بخواه تا بیک من از قدس علی رسید باعث خیر و صلاح و اتمام امور و توفیق باین
 عظمی شرف شد بخواه تا بیک من از قدس علی رسید باعث خیر و صلاح و اتمام امور و توفیق باین
 اعیان و مقربان را برای عرض تقدیمه جرات نیش و دهنه اراده خاطر او در عقیده تاخیر
 افتاد چون سخن الای آن مقتدای غنی و فقیه پیش استادی پای پاسبان تیر تمام
 دار و توجه فرموده آنحضرت مقدمه و بعضی سائند تا خواست باطل و بعضی در آید
 آفتاب هدایت تابنده و پاینده باد و هر اسلحه بست و دووم شمشیر ترک لام
 تحریر یافت بر بنده سید زبده خاندان مصطفی اشوه و دوومان مقتضی صدر شریف
 عزت و تمکین میر سید محمد امین پوشیده و پنهان سازد که پیر و زانو شمشیر
 محمد فرزند ظاهر شد که در وان نگویند شیر تبار و دووم شهر حب موضع غفر و راء
 کسان شجاعت و شرافت پناه محمد فرزند بر آورده و خود با مردم بسیاری در آن موضع
 وزیر و صلیب آن شیخ مذکور بر انقض تحت نموده در وان مرقوم را محاصره کرد و از
 جنگ عظیم در میان است فقیه محمد استماع آن خبر جرات اثر زمین را ن بات را پیش خوانده است

که رساله غریب که بانشا عجیب سوم گردیده بعنوان پسندیده و آئین گزیده صورت
 اتمام پذیرفت این صحیفه فی نظیر که بصنعت پادشاه مرقوم شده و بطریق خوب اسلوب
 پادشاه تمام یافت هر خطش بنظری دیگر زیباست هر کلمه بنظمی علمیه و روانه و آئین
 فیاض تا افق ارض مان زمین این یاغ رنگین از بهار قبول و الهامی فطانت آئین
 و ربان و اراد مصلحه تا رخ صد شکر که عنایت و اوارز و اجمال و ششم
 این سانه رنگین جانفزاد از بهر سال و چه بچشم تاملی و دانش بگفت نسخه و الا و الحشا

اتمام شد

لالی شاهوار سپاس معیشت جناب صانع است که از لایق و آئین گزیده و آراسته
 بصنعت و وجود و در دانشی عجایب و معجزات و غرائب و معجزات بر قدرت کامله و بیست
 روشن و جواهر و ابروت و منقبت و شایسته و الای گوهر چنانچه نیست که شش و نور و آت با
 نظام کفر و ضلال را بیکه نابود و کرد و نشر کرامات متابعان با جاه و جلالش بر علو شان
 انسان عین کون مکان جمعی است مبرین درین یام اشتیاق علم و هنر التیام حن جلوه افروز
 خدایات تنوع کتب مطبوعه طبع حسن انظار شایسته از روش بهار گردانید و بهر چه که
 ازین بجز فیض کیشید شاداب کن شنگلن اوی مستفاده گردید چنانچه حال نسخ مجوده و معانی و ناگو
 و معدن فوائد و بقدون موصوفه بانشا عجیب که اسم با سیمی است و بهر فقره اش بهر جنب یک ظهور
 و طغی و دوباره بکلیه تصحیح و اولانامه لوی قدرت احمد صاحب موطن قصه گو یا موطنی آمد به تاریخ
 شهر نیکه و سینه و اردو و صد شخصیت و یکجری قبا فی الطبع و در کشید احمد بنده علی لک بهر بند و
 قطعه تا تاریخ بی تشیط طبع شانی آمد و چه طبع حسن نشی و غریب
 برآمد از دول قبول تاریخ و بگشت طبع انشا عجیبی

PIR
١٢٢٤
١٢٢٤
١٢٢٤